

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 64Ek/1384/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121313161
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Ďurica
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121313161.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: DETEKTÍVNA INFORMAČNÁ SLUŽBA, s.r.o., so sídlom Antona Bernoláka 51, 010 01 Žilina, IČO: 36385832, proti povinnému: Z. N., I.: XX.X.XXXX, G. Z. Y. XXX/XX, XXX XX M., o vymoženie 1.033,67 Eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Peter Hodemarský, so sídlom exekútorského úradu Akademika Hronca 3, 048 01 Rožňava, sp. zn. 57EX 433/21, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 20.04.2021 domáha od povinného vymoženie pohľadávky vo výške 1.033,67 Eur s príslušenstvom, na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2C/60/2014 zo dňa 15.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.04.2020 a vykonateľnosť dňa 05.05.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice č.k. 6Co/70/2019 zo dňa 24.03.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.03.2020 a na základe uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2C/60/2014 zo dňa 15.06.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.10.2021 v spojení s uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2C/60/2014 zo dňa 06.10.2020. Poverením zo dňa 21.05.2021 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Peter Hodemarský, so sídlom exekútorského úradu Akademika Hronca 3, 048 01 Rožňava, ktorý ju vedie pod sp. zn. 57EX 433/21.

2. Povinný doručil súdnemu exekútorovi dňa 06.07.2021 návrh na zastavenie exekúcie, pričom upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 18.06.2021. Návrh bol podaný v zákonnej 15. dňovej lehote. Povinný v návrhu na zastavenie uvádza, že námietku zaujatosti exekútora spracuje po doručení kópie exekučných titulov. Povinný ďalej uviedol, že konateľ V.. Y. N. si uplatnil pohľadávku neoprávnene a v nesprávnej výške, nakoľko škoda spôsobená diskrimináciou, čo sa týka výšky, proti tejto sa neodvolal a ostala v právoplatnosti v jeho prospech - pričom mal doplatiť do celkovej škody. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, ktorú oprávnenému vyplatil dňa 15.12.2010 a vtedy mu začala plynúť lehota 2 roky na základe rozsudku Krajského súdu Košice sp. zn. 1Co 185/2009 z 21. októbra 2010 ostal v právoplatnosti - takto to hodnotil Najvyšší súd SR. Konateľ oprávneného má za sebou veľkú podvodnú činnosť voči štátu a na daniach. Povinný namieta porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Svoje právo uplatnil aj na ESLP, ale kvôli Covidu nedoriešil, pričom využije aj možnosť sťažnosti proti porušovaniu práva EÚ. Povinnému nie súd známe exekučné tituly, pretože rozsudok bol zrušený. S poukazom na vyššie uvedené žiada, aby súd exekúciu zastavil.

3. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa vyjadril oprávnený v podaní zo dňa 15.07.2021, kde uviedol, že s povinným mal problémy už 15 rokov. Oprávnený uvádza, že exekúcia je vedená na základe rozsudku okresného a krajského súdu a dôvod na podanie exekúcie bol. Pred podaním návrhu vyzval

povinného, aby mu vrátil finančné prostriedky, ktoré dostal neoprávnené, ale povinný mu odpísal, že mu žiadne peniaze nedá. Oprávnený žiada, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

4. K návrhu na zastavenie exekúcie sa vyjadril aj súdny exekútor v podaní zo dňa 19.07.2021 kde uviedol, že návrh povinného je súhrn tvrdení o nesprávnosti exekučného konania bez toho, aby svoje tvrdenie podložil čo i len jediným relevantným dôkazom, ktorý by podporoval jeho tvrdenie.

5. Podľa § 49 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), na exekučné konanie je kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica.

6. Podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, vydané poverenie na vykonanie exekúcie súd odošle poverenému exekútorovi spolu s rovnopisom návrhu na vykonanie exekúcie alebo spolu s údajmi z návrhu na vykonanie exekúcie. Doručením poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi sa začína exekúcia.

7. Podľa §-u 61k ods. 1 Exekučný poriadok, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

10. Podľa § 61k ods. 4 Exekučného poriadku, návrhy na zastavenie exekúcie podľa odseku 3 odkladný účinok nemajú.

11. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

12. Podľa § 61l ods. 1 Exekučného poriadku, o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.

13. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

14. Exekučný súd v konaní povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhne. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku

exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

15. „Exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú stránku exekučného titulu, pretože je viazaný rozhodnutím súdu v základom konaní, to znamená, že rozhodnutie súdu v základnom konaní nemôže byť exekučným súdom posúdené ako rozporné so zákonom. V exekučnom konaní súd skúma len to, či došlo k zániku práva vyplývajúceho z exekučného titulu po jeho vydaní.“ (Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.05.2018, sp. zn. 17CoE/52/2018).

16. Súd k námietke povinného ktorou namieta, že oprávnený si uplatnil pohľadávku neoprávnene a v nesprávnej výške uvádza, že oprávnený si v súlade s Exekučným poriadkom podal návrh na vykonanie exekúcie, pričom pripojil všetky potrebné prílohy, a preto súd vydal dňa 21.05.2021 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Súd povinnému dáva do pozornosti fakt, že exekúcia vedená súdnym exekútorom JUDr. Peter Hodemarský sa začala oprávnene a voči povinnému sa vykonáva na základe riadneho exekučného titulu a to - rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2C/60/2014 zo dňa 15.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.04.2020 a vykonateľnosť dňa 05.05.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice č.k. 6Co/70/2019 zo dňa 24.03.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.03.2020 a na základe uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2C/60/2014 zo dňa 15.06.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.10.2021 v spojení s uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2C/60/2014 zo dňa 06.10.2020. Súd dodáva, že s tvrdeniami, ktoré uviedol povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie (poukazuje na rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 1Co 185/2009 z 21. októbra 2010 a podob.) sa už vysporiadal Krajský súd Košice v rozsudku č.k. 6Co/70/2019 zo dňa 24.03.2020, pričom odpovede na svoje námietky dostal povinný v odôvodnení predmetného uznesenia a to v bode 48. „V danom prípade právny dôvod pre plnenie nebol daný a pôvodný rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.10.2010 č.k. 1 Cdo 1S5 2009-334 bol nesprávny a právny dôvod plnenia spočíval len vo vyhotovenom vykonateľnom súdnom rozsudku, a jeho zrušením do tej doby existujúci právny dôvod odpadol a skôr zaplatené plnenie sa stalo bezdôvodným obohatením (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 19.5.2009 sp.zn. 30 Cdo381O/2007)“ a nasledujúce.

17. Súd k bodu 16. poukazuje aj na skutočnosť, že každý exekučný titul sa vyznačuje formálnou a materiálnou právoplatnosťou. Formálna právoplatnosť vykonávaného rozhodnutia znamená, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok. Materiálna právoplatnosť rozhodnutia vyjadruje, že medzi účastníkmi, na ktorých sa právoplatnosť vzťahuje, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku, o ktorom nemožno znova konať a ktorý je záväzný medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom. Formálna právoplatnosť sa považuje za bezvýnimočnú, čo znamená, že rozhodnutie buď je alebo nie je napadnuteľné opravnými prostriedkami, materiálna právoplatnosť sa vyznačuje väčšou flexibilitou. Exekučným titulom, ktorý môže exekučný súd skúmať po hmotnoprávnej stránke, teda z materiálnej právoplatnosti je rozhodcovský rozsudok a notárska zápisnica. Ostatné exekučné tituly môže exekučný súd skúmať len z formálnej stránky.

18. Pokiaľ povinný namieta, okolnosti, ktoré sa týkajú hmotnoprávnej stránky exekučného titulu, súd uvádza, že má obmedzenú možnosť preskúmať správnosť exekučného titulu a to aj vykonateľných rozhodnutí. Exekučné konanie nie je miestom na preskúmavanie platnosti právnych úkonov, ak tu existuje riadny exekučný titul. Tieto námietky treba uplatniť v nachádzacom konaní, čo vyplýva z cieľa exekučného konania, ktorým nie je opätovné riešenie sporov, resp. prieskum právoplatných rozhodnutí, ale nútený výkon práva (plnenia) priznaného exekučným titulom.

19. Súd v tomto bode poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019, podľa ktorého: „Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotnoprávne legitimovaní z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním

vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Exekučný súd skúma iba to, či došlo k zániku judikovaného práva, t. j. práva vyplývajúceho z exekučného titulu.“

20. K námietke povinného, ktorou namieta, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces súd konštatuje, že nezistil, že by nejakým spôsobom došlo k porušeniu práv povinného na spravodlivý proces (viď odôvodnenie bod 27-32 rozsudku Krajského súdu Košice č.k. 6Co/70/2019 zo dňa 24.03.2020), pričom povinný žiadnym relevantným spôsobom ani neuviedol žiadne okolnosti na základe ktorých, by malo dôjsť k takémuto porušeniu jeho práva.

21. Na záver dáva súd povinnému do pozornosti, že o jeho námietke voči súdnemu exekútorovi nebude rozhodovať, pretože v zmysle § 33 ods. 10 Exekučného poriadku súd neprihliada na námietku zaujatosti súdneho exekútora ak neobsahuje náležitosti podľa § 33 ods. 8 Exekučného poriadku - t.j. neobsahuje dôvod pre ktorý má byť súdny exekútor vylúčený.

22. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd uvádza, že povinný súdu nepreukázal žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali, nevykonateľnosť exekučných titulov, a ani žiadna zo skutočností, ktoré uvádza povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nenaplnila zákonný dôvod v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, pre ktorý by súd tento návrh na zastavenie povolil.

23. Súd preskúmaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že v súčasnosti neexistuje dôvod na zastavenie prebiehajúcej exekúcie, preto v súlade s ustanovením § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol ako nedôvodný.

24. Oprávnený si v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil žiadne trovy exekúcie, preto súd o nich nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica. Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná. V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha. V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.